

фина влѣзе в градина Та мило, жално заплака: Милог мога цетице!
Д. 45, 28—30.

Мило нар. Мило ми е 1) миѣ жалъ: Не ми е мило за чича Иванча за чича Иванча за хаши Савва, Най ми е мило за тѣхнѣ-ти дѣца.
Д. 83, 16—18. Чуди си, мае млатѣ Стоянѣ, Какво ли да ми сабуди, Мило му да ми сабуди, Тя ся и сама сабуди. М. 130. Ахъ! колко ми е менѣ мило за Габрово!... Зк. 62, 2) миѣ любо; *чаще въ соединеніи съ „драго“* — любо дорого: Станкината градинка е наредѣна и напѣтена катѣ китка: да ти е мило и драго да глѣдашъ. — Затворенѣ у дивнѣ планины, нада-лечъ отъ всичко, что му было мило драго, тоя клитникъ си проминува дниты въ смышляваніе прѣжны сладки врѣмена. Л. Д. 1875 р. 56.

Мило с. с. въ выраженіи: **Давамъ мило за драго (мило и драго)** жертвую веѣмъ, что дорого и мило миѣ: И Стоянѣ ѹ ся убади: „Майчиде, стара майно ле! Да давашъ мило за драго, Иманѣ да си събе-решъ“ Пк. 140. Трѣбува мило за драго да давамъ и всякакъ да пома-гамъ само по скоро да станатъ (училища-та). Л. Д. 1871 р. 243. Да-скальтъ имъ зарасправа на дълго и широко за ученіето, какъ хората на този рѣдъ даватъ мило и драго само да не си оставятъ дѣцата неучени. Зк. 27.

Милозливъ нар. сострадательный, любящій, милостивый: Като каза това, хамалинатъ глѣдаше съ единъ милозливъ поглѣдъ къмъ Амина за да посрѣдствува на онова дѣто ся той молеше. X. I, 113. Черните дрехи правяха лицето ѹ още по бяло, блѣднѣкаво, тѣговито и милоз-ливо. Зк. 3. Млада хубава Стоянка наслѣдомъ ся отръгна отъ майчинитѣ си милозливи рацѣ. ѡб. 103. Хамалинатъ ся поусмихна малко на това пытаніе, и съ единъ *милозливъ* поглѣдъ къмъ Амина направи ѹ знакъ за да направи рѣджалжѣтъ за него. X. I, 111. При такова милозливо и чадолюбивѣ правителство. Пс. 9—10 р. 9.

Милоликъ нар. миловидный: За да бѣде чловѣкъ хубавъ и ми-лоликъ трѣбува само да бѣде здравъ. Л. Д. 1874 р. 77. И за грѣдѣ—милѣлики кмѣтици (чѣма-та мори). Д. 5, 31.

Милорадъ нар. сентиментальный: Може-би на нѣкои, които че-татъ тѣя радѣве, и особено на нѣкои милорады какы, да ся видятъ тѣя думы за излишны. Л. Д. 1874 р. 77.

Милостивенъ нар. 1) милостивый, милосердный. 2) жалостный, жалкій: А! съ колко тупканіе на сърдцето ся слушаше молебнитѣ и ми-лостивнитѣ имъ блѣнанія. Р. А. 57. Зазоряваніето намѣри клетого Робен-сына още на дървото, и на едно милостивно отъ истинна състояние. ѡб.

Милостивъ Милостивъ нар. с. ч. Милостивиятъ, *такоже* что милостивенъ. Ц. Бѣже милостиви!